

skal sætte Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling. (Ophold.)

Hvis Ingen ønsker at yttre sig, skal jeg lade Sagen afstemme, hvilket jeg, da Lovforslaget ikke indeholder Paragrapher, mener skeer Fyldest ved at afstemme Sagens Overgang til 3die Behandling. Jeg skal derfor sætte under Afstemning, om Lovforslaget, der lyder saaledes:

„1ste Møde. Geheimeconferentsraad, Professor ved Kjøbenhavns Universitet, Dr. phil. Hans Christian Ørsted's Enke, Inger Birgitte Ørsted, født Ballum, tilstaaes en Enkepension af 1000 Rbd., hvoraf 400 Rbd. bliver at udrede af Statskassen, 600 Rbd. af bemeldte Universitets Kasse.“

skal overgaae til 3die Behandling.

Ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges dette eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til 3die Behandling af denne Sag, bedes afgivne til mig inden imorgen Aften.

Paa Dagsordenen staaer derefter til Behandling Sagen angaaende Forslag til Lov angaaende Forhøielse af Landsoldaternes Marschpenge og Beregningsmaaden af disse*). Det er ligeledes til 2den Behandling, denne Sag foretages, og der er intet Endringsforslag fremkommet. Jeg sætter §§ 1 og 2 under Get under Forhandling.

Besæft. Der findes i nærværende Lovforslag nogle Tal, om hvilke jeg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger, idet jeg forudskifter, at, forsaavidt Lovforslaget har til Hensigt at udjævne den Forskjel i Betalingen, som finder Sted mellem de Værnepligtige, som have Hjem i Slesvig, og dem, som have Hjem i det egentlige Danmark, da er jeg aldeles enig i det Hensigtsmæssige deri; thi det har vistnok været en Uretfærdighed, at siden 1813 have de af Hans Majestæts Undersaatter, som bleve udskrevne til Krigstjenesten, og som vare fødte i det egentlige Danmark og ikke i Slesvig eller Holsteen, faaet, for at begive sig til Garnisonsstæderne, omtrent 50 pCt. mindre i Betaling end de, som vare fødte i Slesvig og

Holsteen. Hvorvidt derimod den Bestemmelse, der nu skal bringes i Anvendelse, og den Betaling, som er foreslaaet, er hensigtsmæssig, turde være et andet Spørgsmaal. Det forekommer mig nemlig, at, naar man bestemmer Marschpengene til 25³/₅ Sk., kommer man ind paa en Beregning, som det vil have Vanskelighed at udføre i Praxis. Jeg veed aldeles ikke, hvorledes man vil kunne betale disse 25³/₅ Sk. At dette Beleb udgjør, som anført, accurat saameget som 8 Sk. Courant, er fuldkommen rigtigt; men deraf følger dog ikke, at vi skulle have en Bestemmelse, som ikke er hensigtsmæssig, og det forekommer mig, at det ikke kan siges at være hensigtsmæssigt at fastsætte en Betaling, som man ikke i Praxis kan udføre. Der er vel i Motiverne tillige anført, at det ikke har vaakt nogen Betænkelse, at ansætte Betalingen til Brok-Skilling, fordi der findes flere Lønnings- og Undermunderingsstatter, der ere ansatte i Femtedeelskilling; men jeg skal ikke nægte, at dette Argument forekommer mig ikke af synderlig Betydning; thi hvad der skulde godtgøres, var dog egentligt, at det var hensigtsmæssigt at have disse Femtedeelskilling; i Beregningen; men det, at man allerede har disse Femtedeelskilling, kan dog ikke siges, naar man ikke er enig om, at det er hensigtsmæssigt, at godtgøre, at man skal fortsætte med paa samme Maade at fastsætte Betalingen. At nu disse Brok-Skilling ere uhenigtsmæssige, tror jeg er klart, hvad enten man betragter Sagen med Hensyn til de Bestyrende eller med Hensyn til de Bestyrede. Med Hensyn til de Bestyrende er det klart, at de med Hensyn til Regnskabsvæsenet ere besværende, og at de vanskeliggjøre Revisionen, da Overigten derved i højeste Grad vanskeliggjøres, og, med Hensyn til de Bestyrede, da tror jeg, at man maa være enig i, at saadanne Brok-Skilling vanskeligen blive klare for dem. Det forekommer mig derfor ikke, at det er hensigtsmæssigt, at have saadanne Brok-Skilling, og jeg indseer ikke, hvad der skulde være til Hinder for at sætte den daglige Betaling til 26 Skilling istedetfor til 25³/₅ Skilling. Det var den Bemærkning, jeg havde at gjøre ved § 1. § 2 bestemmer, at paa en Marschdag skal der regnes 4 Mil, og at, naar Mile-

*) Denne Sags første Behandling findes Sp. 991.